

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

20

ОКТОМВРИ
ЧЕТВЪРТЪК
Брой 126
(2161)
Година XXII
Цена 2 ст.

ПРЕДКОНГРЕСНИ ТРУДОВИ РАПОРТИ

КОЛЕКТИВЪТ на кло-на на ДСП „Родоп“ в Горна Оряховица работи с въодушевление и ентузиазъм през ударните предконгресни дни. Благодарение на добрата организация на работата, на своевременното изпълняване на договорните задължения от ТКЗС и ДЗС и най-вече на работата по новата система на стопанско ръководство, производствените успехи са много добри.

През последните дни в предприятието беше постигната голяма трудова победа

— преизпълнено беше годишното обещание на колектива. Вместо да бъде произведена надпланова продукция за 150 000 лева, вече е осигурена за 350 000 лева. Ири планирана печалба за 197 х. лева, вече е реализирана за 247 000 лева.

Н. Божков
от Обществения редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

РАБОТНИЦИТЕ и служители на ДСП „Млекопреработване“ в Елена, ко-

ито са носители на званието „Окръжен първенец“, са в непрекъснато социалистическо съревнование. В резултат на неспирния трудов устрем, проявен по време на ударните дни, те завоюваха голяма предконгресна трудова победа. На 15 октомври майсторите на вкусния балкански кашкавал и краве масло изпълниха годишния си план за общата промишлена продукция 112 на сто. На челните места в трудовата надпревара са Владо Николов, Георги

Йорданов и др.
К. Василев
от Обществения редакция на в. „Борба“ в Елена

ПОЧЕТЕ от работниците в цеха за плетене кияти към Винарския в Павликени са комсомолци.
По план в цеха до края на годината трябва да се изпълнят 2 000 000 броя двуплътни кияти. В чест на Деветия партиен конгрес контролната цифра беше достигната и надмината. Само до края на септември бяха готови 2 050 000 кияти.
Комсомолците от бригадата на Рука Несторава дадоха обещание до края на годината да изпълнят още 245 000 броя кияти.

ИЗНОСЪТ НА ГРОЗДЕТО НЕ ТЪРПИ ОТЛАГАНЕ

Твърде тревожното изоста-ване през последните дни на плана за износ на грозде то наложи вчера бюро на Окръжния комитет на Партията да направи среща със секретарите на градските и общинските партийни комитети и председателите на ТКЗС в 15 от най-изоставащите стопанства. Изнесено бе, че от 10 до 17 октомври ТКЗС в с. Бяла черква не е набрал нищо тон грозде, ТКЗС в Павликени е предало едва 3 тона, в Масларево — 5 тона. Не по-добро е положение и в Овча могила, ДЗС „Дунав“ и др. Или общо в окръга към 18 октомври е пре-дадено за износ 11 500 тона грозде. Това е крайно недос-татъчно. Никакви причини, като паднали дъждове, липса на работна ръка и др., не мо-гат да оправдат ръководи-телите на тези кооперативи. Особено след последната те-леграма на ДСП „Българ-плод“, в която се предлагат още по благоприятни усло-вия за производителите.

Напълно реална и изпълни-ма е задачата в близките ня-колко дни количествата на изнесеното грозде да стигнат най-малко 15 000 тона. Но за да се изпълни тя успеш-но, е нужно партийните коми-тети и управителните съвети на ТКЗС да вземат енергич-ни мерки, наличните в лозя-та сортове грозде „Бол-гар“ и „Димят“ да бъдат об-гани и предадени за износ. Това ще бъде нов дар от се-лостопанските труженници в окръга на Партията в чест на нейния конгрес.

ТЕМПЪТ НА СЕИТБАТА ОБЕЗПОКОЯВА

В окръга досега са засети пове-че от половината площ с пшеница, ечемик и ръж, но темпът, с който върши сеитбата, е обезпокояващ. Все още далеч под средния процент за окръга са Драгомирово, Козловци, Ресен, Бяла черква, Върбовка, Пав-ликени, Долна Липница, Джулюница, Драганово.

Причините за това изоставане са чисто организационни. В много от-ти и други стопанства не се осво-бождават своевременно площите, не се създава организация за произво-дително използване на кукурузо-комбайните. Докато в Моравя, Обеди-нини, Самоходене досега са на-товарили комбайните с по над 1000 декара, то в Павликени, Долна Лип-ница, Драганово са на половината от-тих. Необходимо е в тия стопан-ства да се премине към извозване и струване на царевича на могили край блоковете и същият да се из-ползува са силаж или напашанен с-воински сепар за тор. Само та-ка транспортът може да отговори на нуждите и до края на октомври стопанствата ще могат да засят и да справят с другите задачи.

Извършените проверки напоследък показват, че обезпокоява и качест-вото на сеитбата. На съвещанието по зърнопроизводството и в допълнител-ните указания от управление „Земе-делство“ агрономите бяха задължени лично да приемат подготовените пло-щи и да разрешат сеитбата, ако те качествено са подготвени. На някои места специалните не изпълняват или формално изпълняват това за-дължение. В ТКЗС — Драганово на-пример на площ от около 200 декара бе извършена сеитба върху орна на-бучи с големи размери, в резултат на което дълбочината е неравномер-на и поникването няма да бъде ре-довно. Отговорът на агронома Петков бе, че той не е разрешавал на за-паша, Драганово са в Стрелен Иван Данков да се в буците. Явно е, че се е без разрешение. Но къде е бил агрономът при подготовката на пло-щите, при започването на сеитбата? За случая на агронома бе съставен доклад, но случаят не е единичен. По-добри случаи, дори на по-големи пло-щи, бяха констатиран в ТКЗС — Камен, Стражица, Асеново, Джулю-ница и др.

Прави впечатление, че тези пропуски са предимно в Горнооряховски район, където и тази, и миналата година бяха получени по-ниски средни добиви от пшеницата в сравнение с другите райони на окръга. Тук и в предшес-ните сеитби не беше осигурено висо-ко качество на семената, площите и самата сеитба. Този район и тази го-дина закъсня в подготовката на се-мената и прави пропуски в сеитбата. Нима средният добив пшеница — 179 кг за Джулюница, отговаря на въз-можностите на стопанството? Приби-зително така е и за ТКЗС в Камен, да не говорим за Драганово, където тази година посрещна и от наводне-нието. Явно в този район не се полагат добри основи на реколтата за 1967 година и се подценява рабо-тата по зърнопроизводството, както и по изпълнението на разпореждане-та.

М 196 на ЦК на БКП и МС. Изк-лючение в това отношение прави ТКЗС в „Джусовци“, което в сравнение с ми-налата година осигури по-високо ка-чество на сеитбата.

Допускат се слабости и по време-то. Не се държи сметка за целенасо-

ченото използване на торовете, не се определя предварително и не се по-готвят добре площите за семените участъци. Не се набавляват площите за напашане на пшеницата.

Условието за окръга са по-добри от средните за страната, а добивите от пшеницата не отговарят на въз-можностите ни. Слабостите, които се допускат досега, съвсем не са неза-бележими. Ако така продължи ние рискуваме да се окажем под средните резултати за страната. Това ни за-дължава да се отнесем към задача-та с най-голямо внимание. То за-дължава общинските партийни ком-тети и управителните съвети на ТКЗС на всяко място да направят всичко възможно и да вземат всички мерки за качествено изпълнение на сеитбата. Остават десетина дни до края на тази важна селскостопанска задача. Необходимо е да се създа-де стегната организация за бързото прибиране на реколтата и слочно, качествено да се засее есенниците. За това ни задължава и вре-ме-та ни подем в чест на Деветия конгрес на Партията.

Великотърновските пшеничари върши в окръга сеитбата да посрещат Деветия конгрес на БКП с изпълнен годишен план и преизпъл-нено годишно обещание.

Такива дума още в края на първата десетдневка на октомври стана дело. Йордан Големин-нов, Цанка Първа-нова, Тодор Руса-нов, Иванка Донче-ва, Брайно Иванов и Маню Недев са част от първенците на ДПС „Балкан“.

Велико Търново, които със своя труд допринасят заво-дът предсрочно да изпълни годишния си производствен план.

С НЕГОВОТО ИМЕ...

ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Тук няма дни и нощи. Три сменни се редуват в подготви-телни, предачни и тъкачни цехове. Много са първенците, най-добрите в професията, ударниците за комунистически труд. Те увеличат, помагат дру-жеки на ония, на които още не стига уменията и... мно-жат трудовата слава на пред-приятното. За четвъртото три-месечие на миналата и първо-то на тази година колективът на мавриковци извоюва наци-онално първенство, а за про-изводствени резултати през април, май и юни тук дойде знамето на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите.

Приятно е да чуеш, че в дните пред годишнината на именития им патрон и в кип-налото съревнование в чест на конгреса на Партията, око-ло 200 души вече са изпъл-нили годишния си план. Да-леч е преизпълнено обещани-ето за Конгреса, както и годишното обещание. Само за деветте месеца са дадени 188 438 кг прежди над плана, а производителността на тру-да достигна 108.74 на сто.

Много са хубавите иници-ативи. На свой ред те разкри-ват изстраването на новия човек. Като едно голямо се-мейство, в дружеска атмосфе-ра живеят смените, бригади-те. Човек за човека тук насти-на се чувства приятел, другар и брат. Трябва да се надикнува в живота на смене-ти и бригадите, включени в движението за комунистически труд, за да се види пъстрата панорама на инициативите, на задружението. 96 бригади и сме-ни в един участък воюват в редовете на това движение, като 14 бригади и 174 ударници вече носят високото звание. Силата на примера залива, споява, облагородява. Това и топлината на другарство мо-же да се видят и усетят не само на другарските срещи, на събранията — откровен раз-говор, когато се мине през цеховете, а навсякъде — в живота на колектива. Вратата на другаря, уважението, зачита-нето — в това е най-голяма-та сила на колектива, оттук идва и разковничето на успе-хите. Тук всеки нов работник още с пристигането си се при-крепя към по-опитен, вклю-чва се във формите за квали-фикация, усеща другарското рамо и още от самото нача-ло започва да расте в про-изводството, чувствава окри-лата, усеща вярата в собстве-ните си сили.

Но нека спрем само при ня-кои от най-добрите. Анка Лю-бенова, ударничка за кому-нистически труд и най-добра в професията за съвсем крат-ко време пова и обучи нова-та работничка Любка Младе-нова, която заработва на 416 вретена. Мария Николова, съ-що ударничка за комунисти-чески труд и най-добра в професията предаде опита и знанията си на Кунка Григо-рова и макар от 8 месеца в предприятието, тя вече ра-боти на 3 машини.

Хорал Трудови хора — мъл-чаливи, съсредоточени в своя благороден труд! Различни по възраст, различни по харак-тер, но едни в устрема си, в амбициите си! За това говори и книгата-шафета, която в те-зи дни обикаля от смяна в смяна, от бригада в бригада, за да отрази най-хубавото. На първата и страницата смяна „А“, бореца се за званието „Смяна за комунистически труд“ и записа: „Изпълних-ме плана. Работим по зако-ните на работничката чест. Обучихме 25 нови работни-ци, които изпълняват трудови-те си норми средно 120 на сто...“ Следващите страни-ци разказват за бригадите към смяната. Четеш, че за девет-месечното е дадено на на-родното стопанство 7938 кг прежда повече. Смяна „И“, също от предачен цех, след като изрежда имената на пър-венците, които в деня на Кон-греса ще работят по плана за 1967 г. е отбелязала, че е да-ла 13 882 кг прежда в повече. Само най-общото и най-хуба-вото от успехите си за Кон-греса са отбелязали и тъкач-ните от смяна „А“. Те са дали 86 550 м плат в повече. И тук имена, имена... Елена Стои-менова изпълнява нормата си 201.7 на сто и дава 97.2 на сто първокачествена про-дукция, Димитрина Пенчева из-пълнява нормите си 190 на сто при 95.8 на сто първо качест-во, Николка Тончева — 172.1 на сто, а първото и ка-чество е 96.8 на сто.

Сега книгата е при смяна „И“, тъкачен цех. Още пряс-но беше написаното в нея. Смяната дава допълнително обещание да произведе още 10 000 м тъкани над обеща-ното. За деветте месеца тоя колектив е произвел 114 485 м тъкани над плана.

Достойни дела за името на патрона, за конгреса на лю-бимата партия!

(Следва на 2 стр.)

ИЗЛОЖБА-КОНКУРС

Три от деветте бригади, които работят в отдела за плетене на кияти към ТПК „Втора петилет-ка“ в Павликени, са комсомол-ски. Преди няколко дни ръково-дството на кооперацията уреди изложба — конкурс в чест на Де-ветия конгрес на БКП.

В нея са представени 91 ек-спонат от 83 работници. Всяка се е стремил да подбере по-оригинално и красиво съчета-ние на цветовете и фигурите. За-то ва трудно беше на журито да опре-дели кои са първенците в излож-бата. От хубавите, най-хубави бяха киятите, изработени от Ц. Митева, Р. Данаилова, Ю. Хри-стова и др.

В. Иларионов

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните сел-скостопански задачи в проценти към 18 октомври 1966 година

ТКЗС и ДЗС	Сеитба на пшеница	Прибиране на пше-ница	Средно изготвяне на кукурузокомбай-ни в дека
Килифарево	88	100	1427
Моравя	83	81	1283
Обединение	75	86	1283
Дъско	73	81	1420
Сухиндол	70	88	1965
Масларево	68	100	341
Страхилов	68	94	717
Ореш	65	100	425
Лясковец	65	65	697
Овча могила	63	87	900
Сушица	63	68	350
Поликраище	63	66	833
Михалин	61	98	1265
Стражица	60	100	350
Карансен	56	100	450
Алексов	56	97	450
П. Тръмбеш	55	100	528
Г. Студена	54	94	638
П. Сенецев	53	99	1440
Самоводене	52	92	1697
Д. Оряховица	52	85	634
Драгомирово	50	99	180
Козловци	50	85	468
Върбовка	48	79	700
Павликени	48	79	350
Камен	47	82	660
Драганово	47	65	670
Б. черква	43	86	883
Асеново	42	86	350
Джулюница	41	78	860
Ресен	40	83	1414
Д. Липница	34	82	430

ДЗС	Сеитба на пшеница	Прибиране на пше-ница	Средно изготвяне на кукурузокомбай-ни в дека
Кристантин	71	61	—
Балван	68	100	—
Беврово	60	82	300
Свищов	59	100	—
„Совата“	57	78	160
П. Кория	56	96	—
В. Търново	39	100	1912
Кесарево	38	84	1421
Златарица	35	81	525
Елена	30	100	400
Буйновци	—	100	—

Средно за окръга: 56 87 816

ЗА БИТОВИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Животновъдството във Велико-търновски окръг заема все по-го-лям дял от общото селскосто-панско производство, които до края на петгодишния план се предвижда да достигне 30—35 на сто. Животновъдните форми все повече се доближават до промишленото производство, осо-беено сега при по-голямото кон-центриране на птицевъдството и свиневъдството, въоръжени със съвременна механизация. На та-зи база е предвидено общата продукция да президи 1965 г. с 35 на сто, а производителност-та на труда да се увеличи с око-ло 40 на сто.

Важен фактор за превръщане животновъдството в рентабил-ен отрасъл е и деловата и органи-заторска работа на животновъд-ни специалисти. Затова пред-общинските партийни комитети и управителните съвети на кооперативните стопанства и дирек-торите на ДЗС стои важната за-дача — създаване на добър от-ред от квалифицирани животнов-въдци, а това изисква в животнов-въдството да влязат хора с по-висока култура, с повече зна-ния и главно младежи.

Сега във фермите большинст-вото от животновъдите са хора с напреднала възраст. Текущес-то е голямо. За да влязат в жи-вотновъдството млади хора, да се ликвидира текуществото, е

необходимо преди всичко да се създадат добри битови условия на животновъдите и по-бързо да се механизират трудоемките про-цеси. През петилетката трябва да се реши въпросът за механиз-ираното доене на кравите, хра-ненето, почистването, поенето и др. Това ще позволи да се при-ложат в кравефермите нова те-хнология, да се усъвършенства организацията на труда и се премине на деусменна работа.

Налага се бързото решаване на битовите условия. Първо и преди всичко през близките ня-колко години да се извърши ас-фалтирането на стопанските дво-рове, да се обезпечат добре стаи-те за отдих. Към всяка ферма да се изгради баня, да се създа-де във всеки стопански двор клуб на животновъдите, които да бъде добре обзаведен. Да се ор-ганизира обществена кухня и се осигури на животновъдите топла и питателна храна. На животнов-въдците да се осигурява работно облекло, във всяка ферма да има гардероб.

В някои кооперативни и дър-жавни стопанства партийните и стопанските ръководства проявя-ват правилно разбиране по тези въпроси. В ТКЗС — Моравя би-товите стаи са обзаведени с ху-бави легла, одеяла и килими. Има и радиоапарати или радио-точки. Поддържа се много доб-

ра хигиена. Обстановката в тях не се различава от домашната. В клуба на животновъдите провежда-своите занимания. Школата за комунистически труд и участ-ниците в движението за комму-нистически труд. Стопанският двор е добре благоустроен. Има и обществен стол. Затова в това стопанство по-голямата част от животновъдите са млади хора. Животновъдството е високопро-дуктивно, а кравефермата е окръ-жен първенец.

Но не така се отнасят партий-ните и стопанските ръководства към решаването на тези важни въпроси в такива кооперативни стопанства. В ДЗС — Златарица и др. В тези и други сто-панства стаи за животновъдите има, но обстановката в тях е неприемлива. Леглата са стари. Някъде няма одеяла, столове, биотечета за храна. Хигиената е под всякаква критика.

Към кравефермата в Ресен за всички животновъдци няма битови стаи и се налага те да почиват в обора при животните. В също-то време животновъдите недо-стигат и се назначават такива отви. Това положение не трево-жи Общинския партийен комитет и Управителния съвет на ТКЗС. Кооперативните стопанства в Карансен, Долна Оряховица, Але-ково и други постронха битови сгради, в които вложиха значи-

телни средства. Но тези сгради не се използват и стоят заклю-чени. Ръководствата на тези сто-панства се мотивират, че жи-вотновъдите не искат да ги пол-зуват, понеже са отдалечени от фермите, което е неоснователно.

Създаването на високопро-дуктивно и рентабилно животнов-въдство е немислимо без висо-коквалифицирани животновъди. Този въпрос не може да се ре-ши без масовото наплизане на младежите в животновъдните ферми. А за да се привлечат в животновъдството млади хора, да се спре текуществото, е необхо-димно бързо и радикално решаване на битовите въпроси, да се създаде такава организация на труда, че работното време на животновъда да бъде добре уп-лътно и да е не повече от 8 часа, а това може да стане чрез деусменната работа в говедо-въдството, бригадната (групова) работа в овцевъдството.

Необходимо е докрай да се доведе изпълнението на меро-приятната на съвместния пленум на Окръжния комитет на Пар-тията със сесията на Окръжния народен съвет и Окръжното ръ-ководство на БЗНС, с които се обезпечават по-добри битови условия за животновъдите и се за-лага основата за превръщане на животновъдството в рентабилен отрасъл.

НОВИ ЗНАЧКИСТИ

В ударните предконгресни дни броят на носителите на значката на Министертво-то на машиностроенето в За-вода за радиоприемници — Велико Търново се увеличи с пет души. Колективът ви-наги е сичил за пример, учил се е от Борис Йорданов, дие-печер в производствения от-дел. Надежда Драгошинова, ръководителка на бригада, първа завоювала правото на собствен качествен щепъл от участък „Радиочасти“.

М. ДОНЕВ

ВДЪХНОВЕНИ СТРОИТЕЛИ

В дните пред Деветия конгрес на БКП сред трудовослужените от полението с командир Митов и заместник-командир по пози-ионската част Дончев кипи ентузи-азмът на работниците. Те разгряват съревнованието и далеч презпизанията установените нор-ми. Няма ден, в който вечер да не се отчита, че е постигнато пре-изпълнение.

На крилата на този ентузи-азм, с възторга на предконгрес-ните дни, те строят новите тру-довослужени на Велико Търново, постигнаха ралваща трудова побе-да. Изпълнена е годишната за-дача и вече обещава да се борят за преизпълнение от 100 000 лева над годишния план.

Колективът е готов да посрещне задачата си за новата 1967 година.

Над 2000 участници в партийните просветни звена в Свищов

Тази година в звената за партийна просвета в Свищов ще се учат над 2 000 ко-мунисти и безпартийни. Об-щият брой на просветните звена е 107. От тях 45 са по-основи на марксизма-лениниз-ма, 29 — семинари по filo-софия, политикология, нау-чен комунизъм и БКП, 16 са

кръжоци и 16 начални шко-ли за политическа просвета. Основното ядро от участни-ците във всяко звено са ко-мунистите. Общо 95 на сто от партийните членове в града и района повишават марксистско-ленинската си подготовка.

В понеделник вечерта ста-чаха първите занятия. В кл-бовете и много канцеларии на предприятията и учреждения-та в града се събраха пове-че от участниците в просве-тните звена за откриването на учебната година.

Ив. Кулиски

ядро се оформя и в Габровска та организация, благодарение на което при разцеплението в 1903 г. цялата организация остава „тесняшка“.

От 1901 г. е отново учител в с. Русала. Тук остава повече от 20 години. През 1903 г. е делегат на Великотърновската партийна организация за Деветия конгрес, състоял се в Русе.

Комунисът-учител Васил Мавриков работи с жар във вечерните и неделните училища, а в читалището държи политически и научни сказки. Бързо спечелва доверието на трудиците се. Това е много важно за по-нататъшната му успешна политическа дейност. Той гледа с грижа на учителската си работа, благодарение на което се оформя като добър педагог. По тази причина не го и уволняват, а когато през 1907 година такава заповед отново му е издадена, селяните се вдигат в негова защита и впоследствие уволнението е отменено.

25 години той е примерен учител, винаги в левията на учителството и защитава позицията на социализма, като бастрашен комунис, развива огромна възпитателска, педагогическа, просветна, културна, обществено-политическа и професионална дейност. На партийния конгрес през 1921 г. В. Мавриков е делегат на окръжната и избран за член на Висшия партийен съвет. На конгреса през следващата година отново е в партийния съвет.

След преврата през 1923 година Васил Мавриков е в затвора. Освободен е под гаранция. Получава указание за секретар на нелегалната партия и се установява в с. Арбанаси. Не минава много и отново е арестуван и осъден на смърт. По-късно присъдата е заменена с доживотен затвор. В затвора прекарва до 15 юни 1931 година, след което му е възложено да обходи Русе и Свищов за заздравяване на партийните и профсъюзните организиции. След из-

вестно време е на работа в София, където отново е арестуван и... освободен. За да прикрие дейността си, отваря будка за зеленчук, а после магазин за обувки. През 1935 година издейства издаването на легален вестник на профсъюзите „Икономически вестник“. Голяма част от членовете на ЦК на БРП са арестувани и Васил Мавриков е привлечен за попълване. Интервюван е в Смолян, в Поморие, в Асеновградско. По поръка на Централния комитет работи за създаването на Отечествения фронт. През 1943 година агент на полицията прави опит да го убие, но куршумът не е смертоосен.

Денят на свободата завяря стария, изпитан комунис Васил Мавриков на своя пост. Той е оратор на трибуните във Велико Търново, Горна Оряховица, Павликени, Полски Тръмбеш. Избран е за народен представител в Обикновеното и Великото народно събрание. Целият си съзнателен живот Васил Мавриков е отдавал в служба на Партията и народа и с право в окръга той е тачен като един от ветераните на българското работническо движение.

Иван ТРИФОНОВ
секретар на Заводския комитет на БКП в ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново.

Дълбоко убеден марксист-ленинец, с крепка вяра в победата на своите идеи, баща ни упорито, без страх работеше, бореше се за тази победа. С много несгоди, тежки и мъки за семейството бързо свързана тази борба на скромен революционер. Тогава ни дойде баща ни, който ни разказа за неговия живот, за неговите трудности, за неговите радости. Той ни каза, че баща ни е бил добър човек, че баща ни е бил добър човек, че баща ни е бил добър човек.

В какво напрежение бяхме всички когато през лятото на 1925 година се гледаше второто дело по 33Д срещу баща ни — този път срещу него и неговите приятели от нелегалния Окръжен комитет на Партията.

Освободиха баща ни и др. Борис Богданов на смърт чрез обесване. Отидохме с баба в затвора на последно свидение. Баба плачеше и нареждаше: „Василе, Василе, в сая си затворици нямаше. Баба ни се обвърна към баба, поглежда я и каза: „Не плачи, мамо. Аз не съм престъпник, не съм убиец. Освободиха ме защото се бора за правдата и свободата на народа“.

Заредиха се дълги години на затвор. След това неколкратно интервирания. Опит да бъде разстрелян.

Колкото повече време минава

Васил Мавриков сред учениците си в 1911 година.

СТРАСТЕН ПРОПОВЕДНИК НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПРАВДА

В началото на 1919 г., след като се върнах от фронта, бях назначен учител в Горна Оряховица и станах член на учителската социалдемократическа група във Велико Търново. Мавриков беше един от нейните най-активни членове. По-отблизо обаче се опознахме, след като той беше назначен за партийен организатор към Търновската окръжен комитет на БКП.

Висок, строг, с руси мустачки, бухнала коса и светнали очи, той покоряваше със своята усмивка още от първия разговор. Такъв съм го запомнил от едно издаване в Горнооряховската организация в началото на 1921 г., когато аз бях член на Градския комитет на Г-ртията.

С него ходих на няколко събрания в селата на Горнооряховска околия. Възхищавах се от неговите речи, които бяха слушани със затаен дъх от селяните. Той познаваше много добре бити и душата на трудиците се селяни — живял беше повече от двадесет години в село като учител. Това му позволяваше да подхожда спокойно и убедително в своите публични речи, да анализира безпогрешно тежкото положение в селото и да сочи единствения изход — борбата за социализъм посочен от Маркс, Енгелс и Ленин.

Спомням си едно събрание в с. Кесарево. Отидохме с него в читалищния салон. Имаше много хора и доста спорове. Тогава в Кесарево имаше много радикали и земеделци.

Когато Васил Мавриков се изправи на трибуната, нашите противници се размърдаха, започнаха да отправят закачки към него. А той изказа няколко минути и започна своята реч. Събранието постепенно утихна. Спокойният му тон, бляскавият анализ на положението в село и разгръщането на основните положения от нашата политическа програма завладяха слушателите и когато завърши, буря от ръкопляскания избухна в салона. Няколко пъти вървях от другите партии бързо се измъкнаха от събранието.

Свдбата често свързва и най-непознати хора, а когато събере блиски другари, тяхната дружба става дълготрайна, бих казал вечна.

Когато след разгрома на Септемврийското въстание в 1923 г. Партията започна да

се изгражда на нелегална основа, седалището на Търновския окръжен комитет се премести в Горна Оряховица. По това време Васил Мавриков беше в затвора, обвинен като водач на въстанията селяни на 9 юни 1923 г. в Павликенския район. Първият нелегален Окръжен комитет на БКП се изгради в началото на 1924 г. в Горна Оряховица и аз бях избран за негов секретар. През лятото на същата година Мавриков беше освободен от затвора и веднага потърси Партията. Предстоеше минаването ми на друга партийна работа. Имаше по-подходящ другар от Мавриката — както ние го наричахме, за секретар. Предложихме го на ЦК и той го одобри. В края на юли или началото на август 1924 година Васил Мавриков стана секретар на Окръжния комитет на БКП в Горна Оряховица.

Атентатът в София през април 1925 година беше нов удар за Партията. Арестуваха целия Окръжен комитет. Аз бях арестуван по друг провал през март същата година.

С Мавриков се намерихме в Търновските казарми, където ни „обработваха“ така наречените герилджии (контрачетници). Нощните изтезания и побойа бяха страшни. От тях Васил Мавриков получи херния. След близо месец мъчения бяхме изпратени в затвора около двадесет души. Там докараха и арестуваните и пребиха от бой другари от Горна Оряховица. Скалъпих б е т. н. Горнооряховски процес с около 30 души подсъдими, между които беше и Мавриков. Делото на срок за 3 юли 1925 г. и то се гледа в читалищния салон на Горна Оряховица. Фашистите искаха да спашат народа и затова обявиха процеса за публичен.

На 2 юли след обед в затвора пристигна взвод въоръжени с пушки и бомби войници, които трябваше да ни откарват пеша до Г. Оряховица през с. Арбанаси. Първи извикаха Мавриков, след това мене и другите. Наредиха ни в редици по четирима и вкопчиха ръцете ни един до друг в белезници. На десния флаг от първата редица гордо стоеше Мавриков. Понеже белезниците не стигнаха за всички, част от другарите бяха навързани един до друг с въжета. Тръгнахме с преду-

преждение никой да не се опитва да бяга, защото ще бъде разстрелян... В народната песен се лее за три сина-джара роба, минали през букова гора зелена... Ние си спомнихме тази песен, когато се изкачихме по стръмния път към Арбанаси.

В Горна Оряховица ни натикаха в мъчните казини на Околийското управление. На другия ден започна процесът. За защитници определени служебни офицери, които ни бяха били в казармата и влагалището на гара Г. Оряховица. Мавриков заяви, че не иска да го защитават неговите побойници, той сам се защити.

Първи изпитаха него Скръс тил спокойно ръче на гърдите, той твърдо и аргументно отхвърля всички скалъпени обвинения, които му преплисаха и с това даде тон на процеса и пример за държане на по-младите, които го последваха.

Процесът-комедия завърши. Мавриков и мене осъдиха на смърт чрез обесване на публично място. Други бяха осъдени на 15, 12 и 10 години затвор, а няколко души оправдани.

След присъдата Васил Мавриков поиска думата и председателят му разреши да говори.

Беше напрегнат момент. Гражданите, които изпълваха читалищния салон, бяха станали прави, а някои наши познати другари и другари плачеха. Мавриков се обърна с висок глас към съда, за да могат да го чят и гражданите: „Благодаря Ви, господа съдии, за присъдата, — иронично подхвана той, — но аз не ме обесите в с. Голямо Мляре, там където двадесет години съм учил децата на народа и възпитал много комунисти — мъже, жени и младежи.“ И с още по-звучен и ироничен глас завърши: „Колкото до материала за бесняката — аз съм ще го доставя...“

Председателят на съда скочи като беснен и го прекъсна: „Велевъл със велевъл, ти и със смъртта си искаш да правиш агитация...“

Да, комунисът Васил Мавриков не трепна и пред смъртта. Такъв остана той до края на живота си — верен на Партията, на работническата класа, на трудиците се селяни, на великото учение на Маркс, Енгелс, Ленин.

Борис БОГДАНОВ

С НЕГОВОТО ИМЕ ТЪЗС „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ — САМОВОДЕНЕ

(Продължение от 1 стр.)

И тук името на патрона в скъпо, съкровено име. В изграждането на стопанството Васил Мавриков е дал много.

Бяха трудни годините на началото. Ония, които са там от първия му ден знаят това. Сега то е минало. Болялото е преброяло. Кооперативът крачи уверено напред. Получена продукция в края на четвъртата петилетка е 51 на сто повече в сравнение не с началото, а с 1960 година. Възнаграждението на един човек е увеличено с 46.86 на сто, а годишното заплащане на работоспособен кооператор е нараснало с 62.76 на сто. Фондът „Гарантиран минимум“ на 31 декември 1960 г. е бил 12 000 лева, а в началото на тази година е 205 000 лева. Повече са машините, повече дава земята. Трикратно са увеличени поливните площи.

Есенен ден. Полето вече глъхне. Богатият плод е прибран. Само лозарите, градинарите и селяните още са по къра. Мина още едно лято на благодатен труд, направена е още една крачка по пътя на възхода.

Надя, Йонка и Еленка МАВРИКОВИ

Васил Мавриков сред учениците си в 1911 година.

ВЕТЕРАН НА БЪЛГАРСКОТО РАБОТНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ

Васил Мавриков е роден на 20 октомври 1876 година в Габрово. Семейството живее осъдно и затова през ваканциите работи и Васил. Той продава плодове из града, чиракува при обувар, бръснар.

Когато Васил завършил IV клас на Априловската гимназия, баща му иска да го глуми чирак. Това го хвърля в тревога. Отива в Казанлък в Педагогическото училище, но не го приемат без медицинска бележка. С необходимите документи, с малко дрехи, по 5 лева от бащата и големия брат, с 3 лева и от майка си потегля за Пловдив и стига в Салово. Тук го приемат в Земеделското училище.

Велико потръзва добре, но Васил често се възмущава от лошите порядки и става изразител на общото недоволство пред училищните власти, което за малко не го довежда до изключване.

През 1896 г. завършва училището. Желанието му е да следва ветеринарна медицина, но няма средства и става учител в Бяла черква. Приет е редуци от многобройната италианска. Някои от новите му приятели още като ученици във Велико Търново са членували в кръжока на Никола Габровски и имат добри познания за социализма. Често са обсъжданията и споро-

вете по обществени и научни въпроси, като „Ролата на личността в историята“, „Моята теснятина в историята“, „Народничество и социализъм“. Освен брошури за социалистическото учение той проучва и статии от руските списания „Научное образование“ и „Русская мысль“.

Така става социалдемократ. В Бяла черква държи и първата си публична реч. Това е на празника Кирил и Методий. След словото на директора за славянските апостоли, което не му харесва зарали полският обяснения, младият учител се изкачва на трибуната и започва. По-сетне той често събира селяните и, стъпил на пейка или маса, им говори с увещание за модернизирани земеделци. Достава им калени на различни сортове круши, ябълки и ходи от къща на къща сам да облагоури. С Цанко Церковски често обсъждат положението на народа. Един е и изводит им — че селското население трябва да се организира на борба за свобода и по-добър живот. За многостранната си обществена дейност той е уволнен. Назначават го в Топлеш,

Габровско. Това е в 1898 година. И тук е в защита на интересите на селяните. Вече е оформен социалдемократ и членува в Габровската партийна организация, където се проявяват организаторските му способности и спечелва доверието на млади и стари. На изборите през 1899 г. топлешката партийна група пристига в Габрово под строй и с червено знаме. Преместват го в Раховици. Тук населението предварително е зле настроено към него като социалист, безбожник и „опасен“. Това е подготвено. Но... преградата между него и народа бързо рухва.

През същата година, той за първи път е делегат на Партийен конгрес. Завършва учебната година и... е уволнен. Става отговорен редактор на в. „Заря“, издаван от Габровската партийна организация, а през 1901 г. е пътуващ агент-разпространител на „Ново време“, „Право дело“, „Учител“, „Работнически вестник“, „Знание“, „Женски глас“ и други вестници и списания.

Делегат е на Осмия конгрес на Партията и е секретар на конгресното бюро. В Габрово той доклажда за пролетното на делегатите и работарския характер на оформлялото се партийно ядро. Марксистическо

ОТЛИЧЕН БАЩА, РЪКОВОДИТЕЛ И ВЪЗПИТАТЕЛ

Свободата, на която се ражда днес българският народ, благодарение на който той изгражда, са извоювани с упорита, трудна, но славна борба, изкупени са с много и много скъпи жертви. Редник в тази велика борба беше и нашият баща Васил Иванов Мавриков. Тази борба беше смисъл и съдържание на неговия живот.

Социалдемократ, марксист, член на Партията баща ни станал в 1896 година. И от тогава до последните дни на своя живот той беше страстен проповедник на комунистическата правда, на идеите и програмата на Партията. Като учител, до железничарската стачка в 1919 г., той учи децата на грамотност, а излязъл от училищния двор, упорито разнася сред трудиците хора слово на Партията, пръска политическа просвета. Уволнен заради тази своя дейност, той отдава без остатък всичките си сили на Партията, на тежките борби, които тя води за освобождяване на народа от игото на капитализма и фашизма. Макар, че тези борби попълваха времето на баща ни, в своите грижи за нас той не преставаше да бъде отличен баща, ръководител и възпитател. Чувахме го често по ботевски да се обръща към мама: „Знай и помни, Иванко, че след Партията обичам най-много теб и децата!“ Още в най-ранното ни детство,

тогава живеехме в с. Русала, той въпреки умората намираще време и за нас. И сега често си спомням, как ни уличава вечер, разказвайки сладкодумно хубави приказки. Тях той подбирал, да да насажда в нашите детски души любов към труда, към правдата, към унижените и онеправданите. С каква наслада и вълнение слушахме, когато ни четеше Чичо Толовата колиба! А колко много се грижеше той за укрепване на физическото ни здраве! Честен, скромен, безкористен през целия си живот, той насаждаше тия добродетели и у нас.

Дълбоко убеден марксист-ленинец, с крепка вяра в победата на своите идеи, баща ни упорито, без страх работеше, бореше се за тази победа. С много несгоди, тежки и мъки за семейството бързо свързана тази борба на скромен революционер. Тогава ни дойде баща ни, който ни разказа за неговия живот, за неговите трудности, за неговите радости. Той ни каза, че баща ни е бил добър човек, че баща ни е бил добър човек, че баща ни е бил добър човек.

Непосредствено след 9 юни 1923 година, без да ни се обади баща ни заминал за организиране на борбата против преврата. Заради това ние, децата му, бяхме арестувани от ученическата ска-

мейка. Заплашаваша ни, че ще ни държат заложници, че ще ни пребият и пр., ако не им кажем къде е баща ни. Застъпиха се учителите от гимназията и ни освободиха.

През пролетта на 1925 година задържаха баща ни от къщи. Тръгнахме трите му деца да го търсим по полицейските участъци във Велико Търново, във фашистката обществена безопасност, в казармата, където баща ни е бил до изпичане. Той е чивал детските ни тревожни гласчета, но това само засилвало страданията от побоя.

В какво напрежение бяхме всички когато през лятото на 1925 година се гледаше второто дело по 33Д срещу баща ни — този път срещу него и неговите приятели от нелегалния Окръжен комитет на Партията.

Освободиха баща ни и др. Борис Богданов на смърт чрез обесване. Отидохме с баба в затвора на последно свидение. Баба плачеше и нареждаше: „Василе, Василе, в сая си затворици нямаше. Баба ни се обвърна към баба, поглежда я и каза: „Не плачи, мамо. Аз не съм престъпник, не съм убиец. Освободиха ме защото се бора за правдата и свободата на народа“.

Заредиха се дълги години на затвор.

След това неколкратно интервирания. Опит да бъде разстрелян.

Колкото повече време минава

рия на изчислата, радиотехника и др. Изградени са школи за класически балет, за актьорско майсторство и режисура. Около 200 души са изучаващите чужди езици.

Оживена дейност развиват и клубовете на атлетика, на младия приятел на книгата. Кинолекторите са любими срещи. Интересни са и тематичните вечери. Своя прелесть имат и говорещите вестници, литературните разходки-вечерите-портрет — нови форми на общуване и въздействие на слушателите и зрителите.

Свободна богата културно-масова имасово-политическа дейност, с която този дом на културата наистина става дом на всички и служи телите от града и окръга.

Илия МОНОВ

☆ Обсъждаме ПРОГРАМАТА на възхода

Някои въпроси на промишленото развитие на окръга

Клонът на Дружеството на икономистите във Велико Търново с участието на основните икономически кадри в града обсъди проектот и решиха на Деветия конгрес на БКП. Председателстваша участници в обсъждането доклад на тема „Великотърновски окръг през годините на петата петилетка“ изнесе П. Гонгалов от Окръжната планова комисия. Изказаха се и направиха предложения Г. Недялков, гл. счетоводител на Градския промкомбинат, Н. Дончев, началник на отдел „Планов“ при ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец, Ст. Велчев, началник отдел „Планов“ в Градския промкомбинат, П. Петков, началник отдел „Планов“ при Радиозавода „К. Доневски“, зав. сектор „Производство технически“ при отдел МПКД на ОНС и други. Подчертава бе, че на основата на генералната перспектива за развитие на икономиката на нашата страна до 1980 година проектот и решиха за петия петгодишен план и разчетите към тях вече конкретизираха задачите за икономическото развитие на страната, в т. ч. и на нашия окръг, за периода 1966—1970 година.

Обобщените данни за развитието на окръга сочат, че обемът на общата продукция (в промишлеността и селското стопанство) през 1970 г. ще нарасне по отношение отчета за 1965 г. с 60 на сто, в т. ч. за промишлеността с 87,4 на сто. На едно лице от населението на окръга общата промишлена продукция през 1970 г. ще достигне 1700 лв. срещу 920 лв. през 1965 година. Средногодишният прираст в обема през годините на петата петилетка ще надхвърли 55 000 х. лв. срещу 30 500 х. лв. за периода 1961—1965 година.

Освен големия количествен растеж на промишлеността в окръга през петилетката се предвижда да настъпят и съществени структурни промени

в полза на най-прогресивните промишлени отрасли — машиностроенето, металообработването и химическата промишленост.

Относителният дял на общата промишлена продукция в машиностроителния отрасъл в структурата на промишлеността на окръга от 5,37 процента през 1960 г. и 11,3 на сто през 1965 г. се предвижда да достигне през 1970 г. около 24,86 на сто, при абсолютно увеличение на общата промишлена продукция на отрасъла за периода на текущата петилетка над четири пъти. В края на петилетката машиностроенето и металообработването (включително и специализираните промкомбинати) ще се наредят на второ място в отрасловата структура на окръга след хранително-вкусовата промишленост. За да се достигне този голям ръст се предвижда да се изградят и влязат в редовна експлоатация Заводът за телевизори и радиоприемници във Велико Търново и Заводът за джанти в Павликени, да се разширят и реконструират Заводът за електротелфери и Заводът за горивна техника в Горна Оряховица, машиностроителните заводи „Червена звезда“ — Дебелец, „Първи май“ — Тръмбеш и други.

На основата на новите производствени мощности и по-пълното и рационално използване на съществуващите, произвежданата продукция от Завода за телевизори и радиоприемници през 1970 г. ще се увеличи по отношение на 1965 година над 6,5 пъти, в Завода за горивна техника — 3,6 пъти, в Електротелферния завод — 3,8 пъти и т. н. Успоредно с бързото увеличаване обема на продукцията през текущата петилетка трябва да завърши специализацията на машиностроителните предприятия, като още повече се разшири и укрепи кооперирането. Особено полезно ще бъде да се разширява кооперирането между пред-

приятията в окръга, което ще се отрази благоприятно както по отношение редовността на доставката, така и по повишаване ефективността на производството. Условия за разширяване кооперирането в окръга има и те трябва да се използват най-пълно от ръководствата на предприятията. Там, където не се среща разбирание по този въпрос, а има условия за коопериране, трябва своевременно да се търси съдействие на държавните и партийните органи, с оглед въпросите да се решават в интерес на народното стопанство и колективите на предприятията.

За да се подобри отрасловата структура на машиностроенето в окръга, полезно ще бъде през петилетката да се изградят някои предприятия на приборостроенето и за производството на металоурежачни машини и инструменти.

Реализирането на разчетите за развитието на машиностроителния отрасъл и изграждането на Химическия комбинат в Свищов, който трябва да влезе частично в експлоатация през 1969 г., изграждането на Завода за строително стъкло в Елена, разширяването на ДДЗ „Д. Благоев“ и други, ще допринесе за преодоляване на „традиционната“ тенденция в икономическото развитие на окръга — към разширяване само на хранително-вкусовата промишленост, която обикновено има подчертано сериозен характер.

В резултат на изпълнение на директивите през петилетката ще настъпят сериозни структурни промени в промишлеността на окръга, които ще засегнат особено отраслите машиностроене и металообработване, химическата промишленост и хранително-вкусовата промишленост.

Относителният дял на продукцията от машиностроителния отрасъл през 1970 г. ще се увеличи над два пъти. В общия обем на промишлената про-

дукция на окръга в сравнение с 1965 година дялът на химическата промишленост ще нарасне от 0,14 на сто на 8,06 на сто. Този растеж е за сметка на намалението на относителния дял на хранително-вкусовата промишленост съответно от 40,73 на сто на 43,88 на сто.

От прираста на промишлената продукция през петилетката 31 на сто ще се реализира за сметка на повишаване производителността на труда и 69 на сто за сметка на увеличаване на промишлено-производствения персонал. Това ще доведе до нарастване броя на заетия в промишлеността персонал с 60 на сто. Най-голям брой работни места ще се разкрият в машиностроителните предприятия, в химическата и стъкларската промишленост.

Само в машиностроителните предприятия ежегодно ще трябва да постъпват по 1200—1400 нови работници с подходяща квалификация. За да може да се отговори на нуждите в това отношение, следва съответните органи, с помощта на стопански те ръководства на предприятията, да вземат мерки за организирано обучение на младите работници. Сериозни затруднения ще се срещнат и при осигуряване на необходимите инженери и средни изпълнителни кадри, които налага още отсега ръководството на всяко предприятие да си изясни как ще разрешава текущо тези въпроси.

Увеличението на числения състав на заетия персонал неминуемо води до възникването на редица важни комунално-битови проблеми, които трябва да се имат предвид за решаване от съответните органи на народните съвети. По-голямата част от новоразкритите работни места в промишлеността ще бъде съсредоточена в Свищов, Велико Търново, Горна Оряховица, Елена, Павликени и други. От това пред органите на транспорта възниква важен въпрос за организиране редовно превозване на трудещите се, а пред народните съвети — за ускоряване на жилищното строителство и други.

Разрешаването на тези въпроси, а заедно с тях и на въпросите за количествения растеж на промишлеността и издигане на техническото равнище на производството и качеството на продукцията при условията на новата система на ръководство на народното стопанство са основните фактори, от които през петата петилетка ще зависи степента на ефективност на този основен отрасъл на народното стопанство в нашия окръг.

С. СТОИЧЕВ

До конгреса — на ударен труд!

Колективът на ДКЗ „Мизия“ в Горна Оряховица със задоволство научи, че през периода 1966—1970 година пред завода се очертават светли перспективи. До края на новата пета петилетка той ще се превърне в завод с нова и съвременна техника за производство на ке-

рамични тела с голяма кукиност.

А след като беше съобщено, че керамичите са произвели през изминалото деветмесечие 2 544 000 тухли, 355 000 керемиди и 1955 тона огнеупорни изделия повече от даденото обещание, те решиха дните до конгреса

са да бъдат обявени за ударни. През тези дни заводският колектив ще осигури за строителството още 500 000 тухли, 10 000 керемиди и 200 тона огнеупорни изделия повече от предвидените.

Ан. Гецов

ЦЕЛТА Е — ПОВЕЧЕ И ПО-РАНО

Кооперативът в Овча могила е със силно развито животновъдство. Това изисква и повече грижи за осигуряването на необходимия сочен и концентриран фураж за животните. Приготвянето на силаж започна още от пролетта. В трите стопански двора на кооперати-

ва вече са направени над 5500 тона силаж при план 4985 тона.

За да се осигури по-голямо количество фураж се силижират и стелбата от разредено прибраната царевична първа култура за зърно. Сега от нея са приготвени близо 600 тона.

Предконгресното съревнова-

ние за осигуряване на повече силаж за селскостопанските животни продължава.

Градинарите от трета зеленчукова бригада в Червена се радват на добри успехи през настоящата година. Това ги вдъхновява да работят с още по-голямо усърдие, за да приберат навреме всички зеленчуци и изпълнят на всяка цена годишния си план.

Убедени, че ранното зеленчуковото производство носи по-големи доходи, още отсега те започнаха подготовката му за новата производствена година.

П. Панчев

Струзарят Стефан Димитров от Завода за телфери в Горна Оряховица е един от най-добрите работници в завода. При отлично качество на продукция той изпълнява 200 на сто трудовата си норма. Но сител е и на званieto: „Най-добър в професията“ и „Ударник на комунистическия труд“. С готовност обучава по-младите си другари и им предава бога тия си професионален опит.

Клиентът има право

И въпросите на търговията и общественото хранене намират място в проектот и решиха на Деветия конгрес на БКП. Предвижда се увеличаване на мрежата от заведения и магазини, подобряване на техническата въоръженост чрез внедряване на различни машини, автомати, с единствената цел да се обслужва по-добре населението. В тези магазини и заведения следва да се създават такива условия, че клиентът да е винаги доволен от доброто, вежливото, културното обслужване. Какво пречи в едно заведение, примерно ресторант, клиентът да бъде посрещнат добре, да му се сервира качествено приготвена и питателна храна? Нима за това е необходимо да се полага кой знае какъв труд или пък добротата посрещане и обслужване

е свързано с извършването на някакви извънредни разходи? Неволно станал свидетел на несъобразителността на сервитьор в един от представителните ресторанти на Свищов, Идва семейство в ресторанта, избира си място на една от терасите с изглед към братска Румъния. Обстановката е приятна. На запад розовее залезът на слънцето, в низината блиста сребърната лента на Дунав. А ето и сервитьорът идва, дава му се поръчката, състояща се от шишчета, лимонада и хляб. Минават минути на очакване. Носи се лимонадата и се отварят бутилките, а шишчетата още не са сервирани. Предварителното отваряне на шишчетата намалява вкусовите качества на лимонадата. След още няколко минути бяха поднесени шишчетата в една чин-

Подаръкът на хлебарските работници

Хлебарските работници от село Моравя активно участват в преколесното съревноване „А ентусиазъм, с който работят през уларните дни в чест на Деветия конгрес на БКП, им донесе висок трудов успех.“

Всепи ден от ранна утрин до късна вечер Никит Архипов, Петър Христов, Славо Димитров и Пашко Тодоров осмислят и изпълняват по 1600 хляба повече от предвидените. Едно-

временно с това те подобраха и чувствително неговото качество. Затова и извезаха вече оплитите за хляб в Моравя, защото населението винаги получаваше в достатъчно количество и много добротествен хляб.

Това е скромният подарък на моравските хлебари на трудещите се в чест на партийния конгрес.

Тодор Петров

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Моравя

Дни, напрегнати и спорни

Едва ли по кооперативните блокове в Дичин е било по-напрегнато през годината от сега. Най-голямата част от силите са съсредоточени в прибирането на царевичната. Културозомбайни, камини, ремаркета, кооператори изпълняват блоковете. Обраната царевича се внася в стопанските дворове за обелване, а ситно нарязаните стелба — в силажните ями за силаж.

Едрите златни кочани рдават около. Наспорили е небибала реколта досега. От обраните блокове се очаква по над 800 килограма чисто зърно от деклар. Ускорено върви и работата по силижирането. Участъкът — Дичин има план 1700 тона

силаж, от които са приготвени вече 1600 тона. Над 50 на сто от силажите са от фуражна царевича първа култура. Много добра е и царевичната за силаж втора култура. Напълно реално е, че планът за силажите ще бъде преизпълнен с около 700 тона.

Освободените площи от царевича, слънчоглед, захарно цвекло и други, бързо се подготвят за сента. Трактористът Страшимир Русев първи започна сента на пшеницата. Първите няколко десетки декара вече са засети от високодобивния сорт „Безостая 1“.

П. Спиридонов

ТРУДОВА НАДПРЕВАРА

В дните пред Деветия конгрес на Партията благородна трудова надпревара е обявена всички бригади в Златаришкото държавно земеделско стопанство.

В зеленчуковите градини се обират последните плодове от целогодишния труд на работниците. На държавата са предадени 115 тона домати, 124 тона липер. А сега, една след друга, каруците са отправят към зеленчуковите магазини, за да снабдят хората със зарават. Градинарите са доволни, че предадената от тях стока среща радужен прием у купувачите. Но най-голяма радост настъпи, когато разбраха, че са изпълнили годишния

си план и имат вече едно преизпълнение от 2500 лева.

Не остават назад и овошарите. Те спомогнаха навреме да обера богатата реколта на овошките. Досега в касата на стопанството са осигурили постъпването на 80 000 лева.

Не стяха напрежението и край силажните ями. Пред видливите стопани бързат да се запасат с достатъчно количество силаж за животните, за да не позволят спадането на дневния млечнаод. Само в Златарица е осигурен 1316 тона, а общо за цялото стопанство — 2082 тона качествен силаж.

М. Димитрова

дават пресни плодове и зеленчуци. Наредят се граждани и чакат, а когато им дойде редът, продавателите често пъти отказват да им продадат желата стока поради това, че няма къде да я сложат. За да се снабдят с плодове, трябва да си купят вестник или да търсят хатия от другите. В случия се възбужда недоволството на клиентите. Нима от клиентите не трябва да се правят икономии, от тях да се търси поевтиняването на търговията? Силението на разходите следва да се търси от намаляването на фирите, на брака. В никакви случаи то не бива да се преръсва в самоцел и да се постига с всички средства.

В споменатите случаи клиентите имат право да искат да бъдат обслужени както подобава, защото те не претендират за неща, които ще влошат резултатите от дейността на предприятието. Но затова е необходимо да се работи с персонала, да се повишават неговите познания, култура, за да може да се създаде един апарат, отговарящ на изискванията на новото общество.

Ана НЕСТОРОВА

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 126, 20, X, 1966 год.

СВОБОДАТА МУ ДОНЕСЕ ЩАСТИЕ

Когато влязох в стражницата крадеферма, дояките отчитаха полученото мляко пред зоотехника Коста Раев. Сред обичайната глътва тихо се прокрадваше приятна мелодия, която идваше от красивия радиоприемник. Неусетно хората се разотидоха и ние останахме само двамата със зоотехника. На вратата обаче леко се почука и в нейната рамка застана възрастен човек в синя манта. Той поздрави и приближи до масата.

— Е, как е днеска, бай Георге? — пита зоотехникът.

— Ами-и-и... нали знаеш — тихо и провлекло отговори той.

Винаги вежливо и умещ да стигне до сърцето на хората, Коста възклица:

— Ами юнак, държиш да не паднеш по-долу. Добре! Добре!

— От кога работиш тука? — подкачам бай Георги.

— От четири години. Но да съм знаел, че е тъй добре, да съм дошъл преди да влезеш. Гледам си аз добре добичетата, а и те добре ми се отплащат. Знаеш, те си искам своето.

Навреме да ги нахраниш, навреме да ги очистиш. А за да получиш и повече мляко е много важно навреме да се издоят кравите, така че да не остане капка във вимето.

— Значи, доволен си от работата, а? — подхвалям отново аз.

— Нима може да бъде другояче? То какво беше преди! Работиш, работиш като добиче, а хаир все няма и все немотия. А сега според труда ти плащат и те уважават като човек. И някак си животът се услажда. Ето на, аз нищо и никакъв човек, а пък нова куча си направих. Геран си изкопах. Кокоски си развяхих много. А наесен — вино и ракия наливам... Всичко се намира у дома.

— Ами децата, децата как са?

— Децата ли? Шом аз съм добре... Дъщерята работи в Шумен. Сви си собствен дом и нелого живее. А синът е при нас. Исква висше образование да учи... Защо не? Та това е всичко.

Една каруца, натоварена с мючерна, изтрака отън и спря пред обора. Бай Георги трепна. Стана, махна с ръка като за довиждане и излезе. Времето му беше скъпо...

Скромният дояк Георги Зашев прекарна разговора, като не каза всичко за себе си и за своята работа. Той не спомена, че от 15-те си крави и планирал по 3130 литра мляко, че деветмесечния си план от 36 000 литра е преизпълнил със 7000 литра. Че за добра-

та си работа е награден с „Народен орден на труда“ — бронзов.

Като всички честни труженици и Георги Зашев има обещание за конгреса на Партията. Думата му е 3000 литра мляко над плана. Още в деветмесечият той го преизпълни повече от два пъти. А до деня на конгреса ще преизпълни и годишния си план.

Георги Зашев е един от милионите селски труженици, на които Българската комунистическа партия донесе чрез годините на свободата много, много радост и щастие.

Георги ГАВАЗОВ

ПЛАКЪТ И ОБЕЩАНИЯТА — ДЕЛА!

Колективът на първа мелаторативна бригада при МТС — Велико Търново още в началото на годината се бори за званieto „Бригада за комунистически труд“. Той даде обещание да преизпълни годишния си план с 3000 декара мека оран, като работи по новите почини на Калинин, Дойчо Колев и други знатни механизатори и реализира икономии от основно гориво 2000 л, да извършва всички работи на високо агротехническо ниво, като постигне възможно най-пълно използване на зачислената техника към бригадата.

През изминалите месеци механизаторите нито за ден не са забравяли обещанията си. На месечните бригадни съвещания се приемаха редовно мероприятия, чието изпълнение се отрази благоприятно върху изпълнение то на задачите.

Резултатите от усърдието вече са налице — на 13 октомври бригадата изпълни годишния си план и дадените обещания, като при план 290 000 декара мека оран и обещание — 293 000 са постигнали 293 336 декара. При обещание за икономия на основно гориво — 2000 л са реализирали 6500 л и заедно със съответните количества масла са спестили на държавата 1294 лева.

С машина С—100 № 55 на пример трактористите Иван Божанов и Слави Стефанов постигнаха 70 319 декара мека оран при план 50 000, със С—100 № 105 трактористите Иван Койчев и Атанас Йорданов реализираха 59 662 декара при план 51 000, а със С—80 № 54 трактористите Минчо Раданов и Петър Костов постигнаха 57 031 декара при план 46 000.

Сега колективът се бори за осъществяване на ново обещание от 40 000 декара мека оран до края на годината.

Ст. Димитров
профрунор на бригадата

